

ΑΠΟΒΕΒΛΩΜΕΝΑ ΟΣΤΑ ΠΡΟΚΑΤΑΚΛΥ-
ΣΜΑΙΩΝ ΖΩΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΡΩΡΥΟΣ.

δυσταρεσκίας ταύτης, ἢ τοῦλάχιστον ἡ αἰτία αὐτῆς
καὶ ἐξηκολούθου γενναίως τὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν πό-
λεμον, ἐνωσίου ἡ ἀγκασθῆναι νὰ λύσωμεν τὴν πολιορ-
κίαν. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀνέδημεν εἰς τὴν ἄμαξαν.

Κατέλαβα ποιηρῶς τὴν θέσιν μου πρῶτος, θέλων
νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐκτείνω τὴν δεξιάν πρὸς
τὴν ἐρασίαν συνοδοικόρον μου. Ἀλλὰ τὴν εὐχαρί-
στησιν ταύτην ἐπέπρωτο νὰ τὴν ἀγοράσω ὀλίγον ἀκρι-
βῶς διότι ὁ κατὰ προσδοκίαν πενθερός μου, ἀναθάς
πρῶτος, ἐπάτησεν ἀνηλεῶς τὸν πόδα μου, καὶ ὀλίγον
ἔλειψε νὰ μοῦ συντρίψῃ τοὺς δακτύλους. Ὑπέφερα δὲ
καὶ τῶν ἄλλων τὸ ἄλγος, φυλάττων τὴν εὐαγγελικὴν ἐντολὴν
τὴν λέγουσαν «ὅστις σὲ βραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν στα-
σίονα (γράφε α ὅστις σὲ πατήσῃ ἐπὶ τὸν δεξιὸν πόδα),
στρέψον αὐτῷ κτλ.» Ἦλθεν ἔπειτα ἡ σειρὰ τῆς νέας
ἐπειὰ τὴν χεῖρα, ἔθεσαν εὐτόλμως τὴν ἐδικήν της, καὶ
ἔβησεν ὡς στρουθίον. Ἡ θέσις, ἡ ὥρα, τὸ σκότος,
ἡ ἐσυχώρου νὰ θλίψω τοὺς πάντες λεπτορυεῖς, δα-
κτύλους της, ὅτινες ἀνταπέδωκαν τότε θλίψιν διὰ
τῆς ἰσχύος. Τοῦτο καὶ μόνον ἔβηκε νὰ μοῦ ἀφαιρήσῃ
λογικῶν, ἀν ἔως τότε τὸ εἶχα σῶον. Τὴν στιγ-
μὴν ἐκείνην ὠρκίσθη ὄρκον φρικτότερον τοῦ τῆς στυ-
γῆς, ὅτι ἡ νεῆσις αὕτη, καὶ τὸν πατέρα της καὶ τὴν
μητέρα της καὶ τοὺς συγγενεῖς της ὅλους, μέχρι δω-
δεκάτου βαθμοῦ — καὶ τοῦ μνηστῆρός της αὐτοῦ πε-
νηνταπενήντην πρὸ παντὸς ἄλλου — ἀν ἐμεῖλα νὰ φο-
βῶμαι, δὲν θὰ ἐλάμβανεν ἄλλον παρ' ἐμὲ σύζυγον διὰ
τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς ἤμην ἐπιδεικτικὸς πάσης ἀφρο-
σύνης, πάσης παρατόλμου ἐπιχειρήσεως, ἐν τιμῇ καὶ
τῇ γράμματι.

Ἐν τούτοις, ἐξάρουα εἰς τὴν γωνίαν μου, ἀνυπο-
μένως καὶ ἀνησύχως παραμονεύων τὸν παχὺν συνο-
δοικόρον μου. Τί δὲ ἐζήτουα τότε παρ' αὐτοῦ; Τίποτε
ἄλλο, τίποτε ὀχληρὸν, τίποτε ἐπιβλαβές· τίποτε
ἄλλο, πρᾶ νὰ κοιμηθῇ ἐν ἀνέσει· νὰ κοιμηθῇ ὡς
ἄνθρωπος, νὰ κοιμηθῇ ὡς λέων, νὰ κοιμηθῇ τὸν ὕπνον
δικαίου, καὶ ὄλας ἐνὶ λόγῳ τὰς περὶ ὕπνου παρα-
βολὰς εὐρήμους φράσεις. Καὶ τῶνόντι ἡ ὥρα εἰ-
σέληθει, καὶ τί ἄλλο καλύτερον ἠδύνατο νὰ κάμῃ,
ἢ ἡ συναναστροφή μας ἔως τότε δὲν τὸν ἐπρόφυ-
λλον ἀρκούντως ἀπὸ τοῦς ὄνυχας τῆς ἀηδίας; Ἀλλ'
πολλὰ προκαταβολαὶ τὰς ὁποίας γενναίως φερό-
μαι, ὁ Μορριὺς τοῦ εἶχεν ἤδη δώσει, κατέστησαν
ἐπιματικὸν ἀν εἶχε τι νὰ λάβῃ πρὸς ἐξόφλησιν.
ἤρχετο λοιπὸν, ἢ δὲν θὰ ἤρχετο ὁ ὕπνος; That
the question, κατὰ τὸν Σακεσπῆρον.

Ἡμίσεια ὥρα — ὦρα ἀπέραντος — παρῆλθεν ἐν
τῷ τῶν ῥόβων τούτων. Ἐκινεῖτο καὶ ἐστρέφετο
καὶ αὐτῶς καὶ πολυτρόπως, ὡς ἄνθρωπος ζητῶν τὴν
ἀπὸ τῆς πύλης πρὸς τὸν ὕπνον θέσιν· ἀλλὰ δὲν ἀπεκοιμήτο.
Ἐπὶ πρᾶγμα κατήνησεν ἀνυπόφορον· δὲν ἤξεύρω τί θὰ
ἔγινε, ἀν ἡ ἐλπίς δὲν μ' ἐκράτει εἰς ἀνησυχίαν καὶ
ἐπιμονήν. Ἐκοῦσθη τέλος χασμουρισμα, ἰκανὸν ν' ἀ-
πέστη νεκρὸν· μετὰ δύο δευτέρω λεπτὰ νέον χα-
μουρισμα, καὶ μετ' ὀλίγον τρίτον. Ἦσαν τὰ τελευ-
ταία πυροβολήματα, πρὶν καταβίβασθαι τὴν σημαίαν.
Ἐκείνην τότε ὅτι μόλις μοῦ ἔμεινε καιρὸς νὰ συλλο-
γηθῶ τί ἔπρεπε νὰ εἰπῶ καὶ τί νὰ πράξω. (ἀκολουθεῖ.)

Ἐκ τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει αὐτοῦ χειδίου συ-
νόψεως τῶν μεταβολῶν τῆς γῆς ἀποδεικνύεται ὅτι
ὄσα μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύφθησαν προκατακλυσμαίων
ζώων, ὡς οἱ παλαιότερες καὶ μακρότερες, ὄνυκτὰ ὡς ἂ
εὐρίσκοντο τεθαμμένα εἰς πολὺ βάθος ὑποκάτω
τῆς γῆς καὶ πάλιν οὐχὶ παντοῦ, ἀλλὰ συνήθως περὶ
τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν, ἢ εἰς αὐλῶνας καὶ χά-
σματα βουνῶν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τῶν βράχων αὐτῶν, ἢ
ὀρυχέων. Ἀλλ' εἰς τὰ ὄρη εὐρίσκονται τοῦναντίον
λείψανα θαλασσίων ζώων, μάλιστα δὲ κοχχυλίων, ση-
μαίνει ὅτι οἱ ἐκτενεῖς πετρώδεις οὗτοι ὄγκοι ἦσαν
ἄλλοτε ὑποβρύχιοι, ἀνυψώθησαν δὲ ὑπεράνω τῆς θα-
λάσσης κατόπι μεγάλων σεισμῶν, οἱ ὅποιοι συνοδεύ-
ουσι τὰς ἡφαιστειοῦς ἐκρήξεις.

Καὶ διὰ μόνην τὴν γεωλογικὴν ταύτην παρατήρησιν
δυνάμεθα δικαίως νὰ ἀμφιβάλωμεν, ἀν τὰ θεωρηθέντα
ὡς προκατακλυσματὰ ὡς ἂ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ὁρθρου ἀνῆκον
μᾶλλον εἰς ζῶα, ἢ εἰς τὰ τότε συνήθη ἐνίοτε παίγνια
τῆς φύσεως, ὁποῖα εὐρίσκομεν πολλαχῶς.

Ἀλλ' ἀνατιθέντες τὴν περὶ τούτου ἐπιστημονικὴν
ἔρευναν εἰς σοφοῦς ἐμπειροπράγμονας, λυποῦμαι ὅτι
ἡ μικρὰ γεωλογικὴ ἡμῶν διατριβὴ παρεμορφώθη περὶ
τὰ τέλη ἐπὶ τῆς στοιχειοθεσίας· ὅθεν μετατοπι-
σθεῖσης ὁλοκλήρου σελίδος τὰ πραγματὰ ἐκφέρονται
πρωτύστερα, ἢ δὲ ἔννοια τοῦ λόγου ἀποβαίνει ἀνακό-
λουθος.

Ἐπειδὴ δὲ ἀρκοῦσι πάντοτε αἱ ἐλλείψεις τῆς συγ-
γραφῆς, νομίζομεν ἀναγκασίον νὰ διορθώσωμεν ἐνταῦθα,
καθὼς καὶ ἄλλοτε ἄλλου, τὰς τῆς τυπώσεως, ἀποκα-
θιστῶντες τοὺς παραγρᾶφους εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν
τάξιν.

Σελ. 281 Ἡ εὐφορία τῆς γῆς ὀργώτης κτλ.

- » 282 Ποτακίς ἢ ἀμάθεις
- » — Ἀλλὰ τοιοῦτοι τερατώδεις
- » — Ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ
- » — Ὁ Πυρσανίας ἀναφέρει
- » — Ἐπὶ Τιβερίου αὐτοκράτορος
- » — Ὁ Φλέγων συγγραφεὺς
- » — Ὁ νέος Φιλόστρατος
- » — Ὁ Σερτώριος ἐκπορθήσας
- » — Ὁ Σκαῦρος μετεκοίμιεν
- » — Ὁ Πλίνιος διηγείται
- » — Καταβαλλομένων τῶν θεμελιῶν
- » — Τέλος ἀπὸ τὸν ΙΑ. αἰῶνα
- » — Τὸ ἱερώτατον τῶν βιβλίων
- » 281 Τῷ 1577 εἰς τὴν ρίζαν
- » — Ὁ σοφὸς Ἰησοῦιτης
- » — Ἐπὶ δὲ Λουδοβίκου XIII
- » — Ἐν γένει φαίνεται
- » — Ἀλλ' ἀνθρώπων ὄσπᾶ
- » — Ὁ Σκαλλαντσάνης